

den højtærede Justitsminister tog Sagen i sin Haand, vilde der maaske paa allerbedste Maade kunne fremkomme Forslag til hele denne Sags Ordning; og vi vide jo fra den højtærede Justitsministers Virksomhed paa andre Omraader, at han er saa human, at der næppe vilde blive gaaet nogen for nær ved de Bestemmelser, som der vilde blive foreslaaede.

Om der kan komme noget ud af Sagen paa det foreliggende Grundlag, anser jeg for meget tvivlsomt, og jeg agter derfor ikke at stemme for Udvalgs Nedsættelse, men jeg vil heller ikke stemme derimod.

Da ingen flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Fr. Petersen: Jeg foreslaar, at Sagen henvises til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Omtale eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Anden Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Konkursloven.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 120 ff., og Udvalgets Betænkning findes i Till. B., Sp. 653.)

Uden for Betænkningen var der stillet følgende Ændringsforslag:

Af *Ordføreren:*

I Konkurslovens § 30 forandres Ordene „Fordringernes Prøvelse“ til: „Prøvelse af vedkommende Fordring“.

Formanden: Denne Sag er opført paa Dagsordenen under Forudsætning af, at Tinget giver sit Samtykke til en Afgivelse fra Forretningsordenen, da Udvalgets Betænkning ikke har foreligget i det i Forretningsordenen foreskrevne Antal Dage. Jeg vil anse Samtykket for meddelt, hvis ingen udtaler sig derimod. (Ophold). Det er meddelt.

Med Hensyn til det uden for Betænkningen stillede Ændringsforslag skal jeg bemærke, at det i Realiteten er et Underændringsforslag til det af Udvalget stillede Ændringsforslag, og jeg vil altsaa behandle det som Underændringsforslag, idet jeg henstiller til Udvalget, at det vil efterse Redaktionen af sit Forslag.

Sagen sattes under Forhandling.

Ordføreren (P. G. C. Jensen): Ærede Medlemmer ville have set af Betænkningen, at Udvalget er enigt med Hensyn til Indstillingen i denne Sag. Udvalget billiger den Grundsætning, som Forslagsstillerne have givet Udtryk i det foreliggende Lovforslag, og Meningen dermed er den, at en Kreditor, som begynder paa en Retsfølgning en vis kort Tid, før Konkurs indtræder, ikke bør have fortrinsvis Krav paa Fyldestgørelse. Det er dette, man vil forebygge ved det Forslag, der er indbragt i Tinget. Man mener, at ved at gøre en saadan Tilføjelse til Konkurslovens § 23, som foreslaas, vil man ofte opnaa, at Kreditor betænker sig to Gange, før han indlader sig paa i alt Fald i stor Hast at gøre Eksekution ifølge Forlig eller Dom. Han vil da føle sig opfordret til at undersøge, om det ikke maatte kunne lykkes ham ved Forhandling med de andre Kreditorer at komme til en Ordning, der vil være gunstig for alle, mulig en Ordning under Haanden, en Akkord, mulig en Realisation underhaanden for at spare dem alle for en Del Omkostninger. Men medens Forslagsstillerne havde sat en Frist af 8 Dage inden Konkursens Begyndelse, for at Afkræftelse kan finde Sted, foreslaar Udvalget at udvide denne Frist til 10 Dage. Det er kun sket af praktiske Hensyn. Paa den anden Side har man i Udvalget ment, at det ikke vil være rigtig at vedtage den Del af Forslaget, som gaar ud paa, at visse Omkostninger, der ere forbundne med Fogedforretningen, skulle kunne betales af Boet til den Kreditor, der har ladet Forretningen foretage. Man mener, at det maaske kan medføre, at der vilde blive foretaget letsindige Udlægsforretninger i Tilfælde, hvor man ikke en Gang kunde gøre Regning paa at faa noget ud af Udlæget, medens man dog vilde være sikker paa at faa sine Omkostninger dækkede. Det er dette, man har villet forebygge.

Som omtalt i Betænkningen staaar dette i Forbindelse med andre Paragraffer i Konkursloven, som der er al mulig Opfordring til at optage til fornyet Overvejelse